

Op Allerzielen zijn de wieken van de molen in Renkum zwart.

Uit het tekstboekje van de viering:

“Telkens als de bladeren ritselen onder onze voeten. Als de dagen korter en de nachten langer worden, vieren we Allerzielen. Dan worden de namen geteld en genoemd van hen die ons zijn voorgedaan van tijd naar eeuwigheid.”

Allerzielen wordt ieder jaar op 2 november gevierd en is de dag waarop gebeden wordt voor alle gestorvenen. Het woord is afgeleid van “gedachtenis aller zielen”.

In de Mariakerk van Renkum waren circa 85 mensen aanwezig, Er werden 17 overledenen met naam herdacht. Als iemand overlijdt, dan wordt er in onze kerk op een speciale plek een kruisje opgehangen, dat familieleden met Allerzielen tijdens de viering overhandigd krijgen. De kaars staat symbool voor het ontsteken van licht voor de overleden zielen die zich in duisternis bevinden. Iedere aanwezige

wordt uitgenodigd naar voren te komen om een kaars aan te steken ter nagedachtenis aan een overledene.

Er werden enkele delen uit “Stabat Mater” van Giovanni Pergolesi gezongen. Arwen Gelderman schitterde als soliste. Ook liederen o.a. van Taizé met pianobegeleiding van Christel Gelderman klonken bijzonder mooi, ingetogen en hemels.

Het is mooi en goed in een viering te ervaren, dat persoonlijk leed en andermans leed bij elkaar komen. Zo wordt breed gedragen leed troostend en helpend om op je levensweg verder te gaan. Dit in dankbare herinnering aan hem of haar, die onder ons was en in gedachten je blijft vergezellen. (JB)